

РЕШЕНИЕ

№ 2556

гр. София, 17.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.03.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Мадлен Петрова

Юлия Тодорова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **9943** по описа за **2012** година докладвано от съдия Юлия Тодорова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК] и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], ет. 7, ап. 24, представлявано от управителя С. С. Г. срещу Решение от 03.09.2012 г., постановено от Софийски районен съд, НК 12 състав по нахд. № 19899/2011 г. Със съдебното решение е потвърдено изцяло наказателно постановление № 23-2302970/10.08.2011 г., издадено от инж. Е. А. - директор на Дирекция „Инспекция по труда” – Софийска област, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 413, ал.2 от Кодекса на труда /КТ/ в размер на 3 500 лв. (три хиляди и петстотин лева) за нарушение на чл. 127, ал.1, т.3 от КТ и чл. 60, ал. 1 от Наредба № 2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строително монтажни работи.

В касационната жалба са изложени доводи за постановяване на обжалваното решение в нарушение на материалния закон и съдопроизводствените правила. Твърди се, че наказателното постановление и акта за установяване на административно нарушение са издадени в нарушение на чл. 42, ал.1, т.5 и чл. 57, ал.1, т.6 от ЗАНН, тъй като няма правно единство между цифровата квалификация на нарушението посочено в акта и

това посочено в наказателното постановление. На следващо място актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени в нарушение на чл. 52, ал.1 от ЗАНН, тъй като административнонаказващият орган се е произнесъл след едномесечния срок от получаване на административнонаказателната преписка. Сочи, че при извършване на проверката по документи, жалбоподателят е представил всички изискани от него документи, от които се установява, че е осигурено работно облекло и предпазни средства на всички работници. Заедно с това в депозираното възражение срещу акта за установяване на административно нарушение жалбоподателят твърди, че по време на извършване на проверката на място са се извършвали декофражни работи, поради което предпазният парапет е бил премахнат, но след приключване на декофражните работи е бил възстановен още същия ден. Иска се от съда да отмени обжалваното решение и да постанови ново, с което изцяло да отмени наказателното постановление или в случай, че наказателното постановление не бъде отменено, да бъде намалена имуществената санкция до минималната или да се приложи разпоредбата на чл. 415в от КТ.

Ответната страна не изпраща представител в съдебното заседание и не изразява становище по същество.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна. Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събрания в производството пред районния съд доказателствен материал, е прието за установено, че на 26.05.2011 г. била извършена проверка на [фирма] по спазване на трудовото законодателство от служители на Д "ИТ - Софийска област - Г. К. и А. Г.. Проверката се извършила на строителен обект, представляващ жилищна сграда с магазини, подземни гаражи, паркоместа и ателиета, в УПИ V-701, 1612, м."М. ливади - Запад", в [населено място], на който [фирма] извършвал строително - монтажни работи. На място била оставена призовка по чл.47, ал.1 от АПК за представяне на 01.06.2011 г. в „Д.“ - Софийска област на допълнителни документи, сред които копия от трудови договори на работниците, книга за инструктаж по безопасност на труда, оценка на риска и други. Призовката била връчена на В. М. Димитров на длъжност ст.инженер, който присъствал на проверката. На 01.06.2011 г. от името на дружеството се явило в Д "ИТ упълномощено лице - Н. С. Г.. Резултатите от проверката били удостоверени в изготвен на 01.06.2011 г. Протокол за извършена проверка. На осн. чл. 404, ал.1 от КТ били дадени и съответни задължителни предписания, сред които били и тези в срок до 02.06.2011 г. приемните площадки за стоварване на строителни материали по етажите, които създават опасност от падане от височина, да се обезопасят чрез парапети, ограждения, съгласно чл.60 от Наредба №2/2004 г., да се осигурят защитни мероприятия за предотвратяване на риска от падане от височина на хора или предмети по външния контур на плочите на сградата, чрез подходящо оборудване или лични предпазни средства , съгласно цитираната по-горе разпоредба. Препис от протокола бил връчен на датата на изготвянето му на упълномощеното лице. На същата дата бил съставен АУАН №23-2302970 от гл.инспектор при Д "ИТ -Софийска област - К. в присъствие на св. по установяване на нарушението - Г.. Препис от АУАН срещу подпис, надлежно удостоверено с разписка, бил връчен отново на упълномощеното лице Н. Г. на датата

на съставяне на АУАН. Лицето не се възползвало от правото си да направи възражения при запознаването си с АУАН. Такива постъпили впоследствие на 07.06.2011 г., в които се посочвало, че в момента на проверката се извършвали декофражни работи на плоча на кота +15,10 м., поради което по част от периметъра на плочата, където влизат приемните площадки на товарния подеменник, нямало предпазен парапет, както и че при свалянето на кофражните листове хидрофобен шперплат с размери 21/1220/2440 мм. с подеменника, поради габарита на платната шперплат се е наложило да се свали предпазния парапет на платформата, които били възстановени още същия ден на 26.05.2011 г. Въз основа на съставения акт за установяване на административно нарушение било съставено и процесното наказателно постановление № 23-2302970/10.08.2011 г., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 413, ал.2 от Кодекса на труда /КТ/ в размер на 3 500 лв. (три хиляди и петстотин лева) за нарушение на чл. 127, ал.1, т.3 от КТ и чл. 60, ал. 1 от Наредба № 2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строително монтажни работи.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Настоящият съдебен състав счита, че при постановяване на решението си СРС е извел правилен извод относно това, че при издаването на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита, вкл. и обстоятелството, че в АУАН, е посочено, че е нарушен чл. 60 от Наредбата, а в НП се конкретизира хипотезата на чл. 60, ал.1 от нея. Аргумент за последният извод на съда е и нормата на чл. 53, ал.2 от ЗАНН, според която наказателното постановление се издава и когато е допусната нередовност на акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. Твърдението на касатора, че административнонаказващият орган се е произнесъл след едномесечният срок от получаване на преписката също не сочи на съществено процесуално нарушение, тъй като АУАН е връчен на 01.06.2011г., НП е съставено на 10.08.2011г. В акта за установяване на административно нарушение е посочено, че [фирма] се наказва за нарушение на чл.127, ал.1, т.3 от КТ и чл. 60 от Наредба №2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строително монтажни работи. Разпоредбата на чл.127, ал.1, т.3 от КТ е обща и предвижда задължение на работодателя да осигури на работниците и служителите си здравословни и безопасни условия за труд.

В наказателното постановление се конкретизира, че е нарушена нормата на чл. 60, ал.1, от Наредба №2, поради което е спазена и е нормата на чл.42, т.5 от ЗАНН. Съгласно тази алинея, се уреждат случаите на обезопасяване при работа на височина чрез подходящо оборудване и лични предпазни средства като ограждения, скелета, платформи, предпазни мрежи

На следващо място описаната фактическа обстановка и събраните гласни и писмени доказателства пред въззивния съд, напълно отговарят на фактическата обстановка описана като такава в наказателното постановление. В случая се касае за работи обхванати от хипотезата на чл.60, ал.1 от Наредбата. Като не са изпълнени, правилно районният съд е приел, че е нарушен чл. 127, ал.1 т.3 от КТ и чл.60, ал.1 от Наредба №2 за минималните изисквания за безопасни и здравословни условия на труд при извършване на строително монтажни работи.

При извършената служебно проверка на осн.чл. 218, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс/АПК/ и въз основа на фактите, установени от

въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е правилно, валидно и допустимо. Не са налице основания за неговата отмяна в хипотезите на чл.348, ал.1 от НПК.

Водим от горното, Административен съд София- град, V-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 03.09.2012 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 12 състав по нахд № 19899/2011 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 23-2302970/10.08.2011 г., издадено от инж. Е. А. - директор на Дирекция „Инспекция по труда” – Софийска област, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 413, ал.2 от Кодекса на труда /КТ/ в размер на 3 500 лв. (три хиляди и петстотин лева) за нарушение на чл. 127, ал.1, т.3 от КТ и чл. 60, ал. 1 от Нредба № 2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строително монтажни работи.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.